

Dosarul nr.3ra-274/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L. Holevițaia)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doagă
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Eurostar Co”, reprezentată de avocatul Pavel Pitihin,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Eurostar Co” împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău cu privire la nesoluționarea în termen legal a cererii, recunoașterea dreptului și obligarea încheierii contractului, împotriva deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 09 ianuarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Eurostar Co” (în continuare SRL „Eurostar Co”) a adresat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăriei municipiului Chișinău cu privire la constatarea faptului încălcării de către Consiliul municipal Chișinău a termenului de examinare a cererii din anul 2003, privind privatizarea terenului cu nr. cadastral XXX, cu suprafața de 0,4837 ha, amplasat în XXX, a recunoaște dreptul SRL „Eurostar Co” la privatizarea terenului aferent din XXX, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit pentru anii 2003, obligarea Primarului Primăriei mun.Chișinău de a încheia cu SRL „Eurostar Co” contract de vânzare-cumpărare a terenului arendat cu nr. cadastral XXX, cu suprafața de 0,4837 ha, amplasat în XXX, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent stabilit pentru anii 2003.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că SRL „Eurostar Co” este o companie care la 27 iulie 1999 a încheiat cu Primăria municipiului Chișinău, în temeiul deciziilor Consiliului municipal Chișinău din 06 mai 1999 și 31 ianuarie 2002, contract de arendă a terenului cu suprafața de 0,41 ha, amplasat în XXX pentru proiectarea și construirea Centrului de deservire tehnică a automobilelor cu piață de comercializare a pieselor auto.

În baza procesului-verbal de recepție finală nr.204 din 25 iunie 2004, SRL „Eurostar Co” a dat în exploatare Centrul de deservire tehnică a automobilelor cu piață de comercializare a pieselor auto, construit pe terenul arendat, devenind în acest mod proprietar al unor construcții amplasate pe terenul ce aparținea administrației publice locale.

În temeiul prevederilor art.9 al Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.562 din 23 octombrie 1996, SRL „Eurostar Co” a adresat în anul 2003 cerere în adresa pîrîților, prin care a solicitat permisiunea privatizării terenului arendat, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent stabilit pentru anii 2003.

A menționat că, la cererea adresată pîrîților au fost anexate toate actele prevăzute de Regulament, inclusiv a fost anexat acordul Departamentului Privatizării din 21 mai 2003, prin care instituția respectivă și-a exprimat acordul la privatizarea de către SRL „Eurostar Co” a terenului arendat. Prin urmare, în termen de 3 ani pîrîții nu au adoptat vreo decizie în acest sens, solicitând SRL „Eurostar Co” în anul 2006 să prezinte un nou acord a Departamentului Privatizării la privatizarea acestui teren, acord care a fost prezentat prin scrisoarea Agenției de Privatizare din 21 septembrie 2006, nr.02-05-3275.

Necătînd la prevederile imperative ale art.11 și 14 al Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.562 din 23 octombrie 1996, în vigoare la acel moment, pîrîțul așa și nu a completat și eliberat borderoul de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent și nu au prezentat cumpărătorului contractul de vânzare-cumpărare a terenului pentru a fi semnat, încălcînd în acest mod, drepturile SRL „Eurostar Co” garantate de lege.

Avînd în vedere că, cererea de privatizare a terenului arendat depusă de SRL „Eurostar Co” din anul 2003, a generat dreptul legitim de a beneficia de tarifele pentru vânzarea-cumpărarea terenurilor valabile la acel moment, însă încălcarea acestui drept a fost perpetuă în timp, și pentru a pune capăt acestui abuz, SRL „Eurostar Co” a adresat la 10 noiembrie 2016 cererea nr.06-111/8185, prin care a solicitat cumpărarea terenului aferent din XXX, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare-cumpărare stabilit pentru anul 2003, la care, contrar prevederilor art.15 al Regulamentului cu privire la vânzarea-cumpărarea și locațiunea terenurilor aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1428 din 16 decembrie 2008, nu a primit nici un răspuns, din care motiv în temeiul prevederilor art.17 al Regulamentului și art.16 al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, SRL „Eurostar Co” s-a adresat cu prezenta acțiune.

A susținut că nesoluționarea în termenul stabilit de lege a cererii de privatizare a terenului aferent a generat încălcarea drepturilor sale privind atît dreptul de privatizare a terenului, cît și aplicarea tarifelor la momentul adresării cu cererea respectivă. Prin urmare, SRL „Eurostar Co” are dreptul la privatizarea terenului aferent imobilului din XXX, la prețurile în vigoare în anul 2003 cînd a fost depusă cererea, or potrivit art.6 alin. 1 Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

A menționat că, terenul aferent imobilului din XXX, urma să fie vândut de către Consiliul municipal Chișinău la data când Consiliul municipal Chișinău urma să se pronunțe asupra cererii din anul 2003, moment când erau în vigoare anumite tarife pentru vânzarea aceluși teren și nu pot fi aplicate tarifele care au fost aprobate ulterior adresării cu cerere.

Prin hotărârea din 14 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea, s-a constatat nesoluționarea de către Consiliul municipal Chișinău în termenul legal de 30 de zile a cererii SRL „Eurostar Co” din 30 mai 2003 privind permiterea privatizării terenului cu numărul cadastral XXX, amplasat în XXX.

S-a recunoscut dreptul SRL „Eurostar Co” la privatizarea terenului aferent din XXX, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii din 30 mai 2003.

S-a obligat Primăria municipiului Chișinău să încheie cu SRL „Eurostar Co” contractul de vânzare-cumpărare a terenului arendat cu numărul cadastral XXX, amplasat în XXX, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii din 30 mai 2003.

Prin decizia din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău, s-a casat parțial hotărârea din 14 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și anume în partea recunoașterii dreptului SRL „Eurostar Co” la privatizarea terenului aferent din XXX, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit pentru anii 2003 și obligarea Primăriei municipiului Chișinău de a încheia cu SRL „Eurostar Co” contract de vânzare-cumpărare a terenului arendat cu numărul cadastral XXX, cu suprafața de 0,4837 ha, amplasat în XXX, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit pentru anii 2003 și în această parte s-a emis o hotărâre nouă prin care s-au respins ca fiind neîntemeiate cerințele SRL „Eurostar Co” către Consiliul municipal Chișinău și Primăria municipiului Chișinău cu privire la recunoașterea dreptului SRL „Eurostar Co” la privatizarea terenului aferent din mun.Chișinău, sectorul Botanica, str.Burebista, 110A conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit pentru anii 2003 și obligarea Primăriei mun.Chișinău de a încheia cu SRL „Eurostar Co” contract de vânzare-cumpărare a terenului arendat cu număr cadastral XXX cu suprafața de 0,4837 ha, amplasat în XXX conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit pentru anii 2003.

În rest, hotărârea din 14 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a menținut fără modificări.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că soluția instanței de fond este parțial neîntemeiată, întrucât contravine circumstanțelor de fapt și cadrului legal aplicabil.

A stabilit că prin hotărârea din 09 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău, pronunțată în pricina civilă de contencios administrativ, intentată în baza acțiunii SRL „Eurostar Co” împotriva Primăriei mun.Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, intervenient SA „Aviatehnologie”, a fost admisă parțial, s-a declarat

illegal refuzul Primăriei mun.Chișinău de a permite vânzarea-cumpărarea de către SRL „Eurostar Co” a terenului aferent construcțiilor private de pe XXX. S-a obligat Consiliul municipal Chișinău să emită o decizie cu privire la vânzarea-cumpărarea terenului aferent construcțiilor private de pe XXX SRL „Eurostar Co” cu suprafața de 0,43 ha și a terenului suplimentar cu suprafața de 0,052 ha, la prețul normativ. De asemenea, Primăria mun.Chișinău a fost obligată să schimbe liniile roșii dintre terenul întreprinderii SA „Aviatehnologie” și SRL „Eurostar Co” conform scrisorii de acord nr.1/1.73 din 25 septembrie 2006 și a schemei anexate.

În partea ce ține de obligarea Primăriei mun.Chișinău să permită întreprinderii SRL „Eurostar Co” privatizarea terenului aferent la prețul calculat, conform prevederilor legislației în vigoare la momentul adresării cu cerere de privatizare a terenului aferent, adică în anul 2003, pretențiile s-au respins. Astfel, prin hotărârea judecătorească nominalizată, instanța de apel a confirmat refuzul nejustificat a Primăriei mun.Chișinău de a permite vânzarea-cumpărarea de către SRL „Eurostar Co” a terenului aferent construcțiilor private de pe XXX, obligînd Consiliul municipal Chișinău să emită o decizie cu privire la vânzarea-cumpărarea terenului aferent construcțiilor private de pe XXX Societății cu Răspundere Limitată „Eurostar Co” cu suprafața de 0,052 ha și a terenului suplimentar cu suprafața de 0,052 ha, la prețul normativ.

Primăria mun.Chișinău a fost obligată să schimbe liniile roșii dintre terenul întreprinderii SA „Aviatehnologie” și SRL „Eurostar Co” conform scrisorii de acord nr.1/1.73 din 25 septembrie 2006 și a schemei anexate.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2012, au fost respinse recursurile declarate de SA „Aviatehnologie”, Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău și a fost menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2010, instanța de recurs subliniind că refuzul Primăriei mun. Chișinău de a permite vânzarea-cumpărarea de către SRL „Eurostar Co” a terenului aferent construcțiilor private din XXX este ilegal, concluzia primei instanțe privind admiterea acțiunii în această parte fiind justă.

S-a reținut că este justă concluzia primei instanțe și în partea obligării Consiliului mun.Chișinău să emită decizie cu privire la vânzarea-cumpărarea terenului aferent construcțiilor private din XXX SRL „Eurostar Co” cu suprafața de 0,43 ha și a terenului suplimentar cu suprafața de 0,052 ha, la prețul normativ, precum și obligarea Primăriei mun.Chișinău să schimbe liniile roșii dintre terenul întreprinderii SA „Aviatehnologie” și SRL „Eurostar Co” conform scrisorii de acord nr.1/173 din 25 septembrie 2006 și a schemei anexate.

Astfel, hotărârea contestată cu apel în partea recunoașterii dreptului SRL „Eurostar Co” la privatizarea terenului aferent din XXX, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit pentru anii 2003 și obligarea Primăriei mun.Chișinău de a încheia cu SRL „Eurostar Co” contract de vânzare-cumpărare a terenului arendat cu nr. cadastral XXX, cu suprafața de 0,4837 ha, amplasat în XXX, conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit pentru anii 2003, vine în contradicție cu circumstanțele stabilite prin hotărârea judecătorească irevocabilă menționată mai sus, fapt care contravine prevederilor art. 123 alin. 2 Cod de procedură civilă, or instanța de fond nu era în drept să dea o apreciere nouă acestor circumstanțe, care nu se mai cereau a fi dovedite și care erau obligatorii pentru prima instanță.

Concomitent, Colegiul Civil consideră necesar și oportun de a menține hotărîrea în partea constatării faptului încălcării de către Consiliul municipal Chișinău a termenului de examinare a cererii reclamantului din anul 2003, privind permiterea privatizării terenului cu nr. cadastral XXX cu suprafața de 0,4837 ha, amplasat în XXX, pentru a nu încălca dreptul reclamantului.

Mai mult, Colegiul menționează că eventuala vânzare-cumpărare a terenului arendat cu nr. cadastral XXX, cu suprafața de 0,4837 ha, amplasat în XXX conform borderoului de calcul al prețului de vânzare a terenului aferent, stabilit pentru anii 2003, ar leza dreptul de proprietate a Consiliului mun. Chișinău.

La data de 17 ianuarie 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Eurostar Co”, reprezentată de avocatul Pavel Pitihin, a declarat recurs împotriva deciziei din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărîrii din 14 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea recursului recurentul a indicat prevederile art. 432 alin. (1), (2), (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a menționat că la examinarea cauzei instanța de apel a admis încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și contrar prevederilor art.372 și 119¹ Cod de procedură civilă, a admis administrarea de probe în instanța de apel, iar aprecierea făcută a fost arbitrară, depășind limitele judecării apelului, adoptînd astfel o soluție care încalcă dreptul recurentului la un proces echitabil.

A susținut că nu există o aplicare eronată de către instanța de fond a prevederilor legii materiale or aceasta a aplicat anume acele norme de drept care reglementează situația litigioasă dintre reclamant și pîrît, care avînd obligația de examinare în termen de 30 de zile a cererii reclamantului de privatizare a terenului aferent, urma să emită o decizie în acest sens și să stabilească prețul de vânzare a terenului conform borderoului de calcul la prețului de vânzare-cumpărare a terenului în vigoare la data adresării de către reclamant cu cerere de privatizare.

A menționat că instanța de apel ilegal a administrat în ordine de apel înscrișuri pe care ulterior și-a întemeiat soluția de casare parțială a hotărîrii primei instanțe, în situația în care pîrîții au avut toate posibilitățile legale de ași prezenta toate probele și argumentele în fața primei instanțe, fiind decăzuți din dreptul de a mai prezenta careva probe în instanța de apel ca urmare a neexercitării acestui drept la termenul stabilit de instanța de fond. Respectiv probele prezentate în instanța de apel erau inadmisibile în corespundere cu prevederile art.122 alin. (4) Cod de procedură civilă și nu puteau fi puse la baza concluziilor instanței de apel de casare a hotărîrii instanței de fond. Prin urmare instanța de apel a încălcat normele legale de apreciere a probelor stabilite la art. 140 Cod de procedură civilă.

A invocat că instanța de apel a depășit limitele de judecare a apelului cu care a fost sesizată fiind ținută să se pronunțe doar în temeiul celor invocate de reclamant în prima instanță or, unicul argument al intimaților-apelanți din cererea de apel de încetare a procesului precum că ar fi existat o altă hotărîre judecătorească prin care aceleași pretenții ale reclamantului au fost soluționate, a fost respins de către instanța de apel drept neîntemeiat.

A reținut că odată ce argumentul intimaților-apelanților din cererea de apel privind încetarea procesului a fost respins, iar probele apelanților urmau a fi apreciate inadmisibile, instanța de apel și-a depășit limitele de judecare a apelului

și a invocat din oficiu temeiuri de anulare a hotărârii primei instanțe, or această eroare a dus la încălcarea dreptului fundamental a recurentului la un proces echitabil garantat de art.6 CEDO.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultînd din aceeași normă legală, Completul va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, avînd în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată pînă la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 06 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 30 noiembrie 2018 (f.d. 194), astfel, recursul declarat la 17 ianuarie 2019 de către SRL „Eurostar Co”, reprezentată de avocatul Pavel Pitihin, se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinînd admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Eurostar Co”, reprezentată de avocatul Pavel Pitihin, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Eurostar Co”, reprezentată de avocatul Pavel Pitihin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în

verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Eurostar Co”, reprezentată de avocatul Pavel Pitihin.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Eurostar Co”, reprezentată de avocatul Pavel Pitihin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh